

Skridt nogle Aar, vilde rimeligvis dog det samme Tilfælde indtræde. Thi forsaauidt som man for den modsatte Forventning beraaber sig paa den stigende Dplysning, da kommer den dog ikke saa hurtig og pludselig, at man kan vente, at nogle saa Aar skulde gjøre en afgjørende Forandring deri. Derimod synes mig, at det vil gjøre en passende Dvergang og kunne bevirke, at Dygtigheden kommer tilstede, naar idetmindste nogle Sager allerede fra nu af ubetinget maae bestyres af Communen uden videre Veiledning af Præsten: man vil da naturligvis ved Valgene vide at tage alle mulige Hensyn ogsaa i denne Henseende. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Udvalgets Forslag til § 1.

Besæft. Det forekommer mig, at man ved at gaae ind paa § 1 kommer ind paa selve Spørgsmaalet om, hvorvidt det er rigtigt at gaae ind paa en Forandring i Valgmaaden, inden man veed, hvorvidt den Myndighed skal gaae, som de Valgte komme til at udøve. Jeg har ved den første Behandling af denne Sag fremsat, hvorfor jeg ikke kunde finde mig foranlediget til at gaae ind paa Lovudkastet, bestraget fra den Side, at det var hensigtsmæssigt at tage en enkelt Deel af Communalloven og afgjøre den. Dette Punkt om Myndigheden er ogsaa af flere Medlemmer af den ærede Forsamling, og navnlig af den høitærede Ste Landsstingsmand for Kjøbenhavn (Orsted) blevet udhævet. Jeg skal derfor ikke gaae ind paa en Undersøgelse deraf, og ikke heller af, hvorvidt det vilde være hensigtsmæssigt, at et Lovudkast vedtages, som stemmede nogenlunde med det, som fremkom i foregaaende Session i Folkethinget, saaledes som det blev forandret af det der nedsatte Udvalg. Men, forsaauidt man vilde finde, at det vilde være at gaae altfor vidt i Forandringen, saa skal jeg kun gjøre en Bemærkning om et enkelt Punkt deraf, nemlig om Sognedistricternes Inddeling, idet det er et af de Punkter, som ere blevne udhævede, at det ikke vil gaae an at forandre disse. Jeg troer, at Sognene paa mange Steder ere for smaa til, at det er muligt paa en hensigtsmæssig Maade at bestyre deres Anliggender, og at dette ikke er nogen radical Anskuelse, troer jeg at kunne godtgjøre ved at henvise til en dansk Forfatter, som har udgivet forskjellige

Skrifter om Communalvæsenet, baade om Kjøbstædernes og om Landcommunernes, en Forfatter, som er bekendt for sin Sindighed og for ikke at ville Spring i Udviklingen. Forfatteren er den forhenværende Borgmester i Helsingør, Statsraad Steensfeldt, og han har blandt de flere Skrifter, han har udgivet, i 1848 udgivet et lille Skrift, hvori han blandt flere Ting gjør opmærksom paa Nødvendigheden af, at Communallovgivningen og Bestyrelsen af Communerne bringes i Overensstemmelse med de friere Principer, som ville blive indførte i selve Statens Styrelse. Han har endelig i 1850 udgivet et Skrift om Communalvæsenet, hvori han gjenneemgaaer baade Communerne i Kjøbstæderne og Communerne paa Landet, og Skriftet ender med et skizzeret Udkast til en Lov, hvori han udtrykkelig optager og udhæver dette, at Sognedistricterne bør forandres og flere af de mindre forenes til eet. For mig stiller det sig, som jeg tillod mig at bemærke ved Begyndelsen af det, jeg har anført, saaledes, at jeg ikke kan stemme for denne Paragraph, idet jeg troer, at man derved gaaer ind paa selve Principet for Loven.

Orsted: Jeg har udførligt udtalt mig over Sagen i sin Heelhed, og mit Resultat er det, at der ikke vilde vindes, men snarere tabes ved en Lov, som den her omhandlede. Jeg voterer altsaa imod Loven i dens Heelhed, og der er kun enkelte Paragrapher, med Hensyn til hvilke jeg kunde ansee det for særdeles vigtigt, enten de blive indrettede efter det ene af de Forslag, der ere gjorte, eller efter det andet; men der er dog nogle saadanne enkelte Paragrapher, hvorved jeg kunde ønske at afgive Stemme for det ene Alternativ, for at det i det Tilfælde, at der kunde blive Spørgsmaal om, enten at optage det ene eller det andet, kunde faae den Stemme mere, som jeg kunde være istand til at give det. Ved de fleste Paragrapher, som ere af den Bessaffenhed, at jeg har mindre imod den ene Affattning end imod den anden, er der dog selv i det Alternativ, som jeg vilde finde havde meest for sig, Udskilligt, som er saa uoverensstemmende med min Mening om Sagen, at jeg heller ikke vil votere for det; men jeg skal tillade mig ved enkelte Leiligheder at gjøre en og anden Bemærkning, som der ikke